

sker på området. Og det er fuldstændig rigtigt, som fru Kirsten Jacobsen siger, at jeg gentagne gange har spurgt, om vi ikke lige kan vente lidt, fordi jeg meget gerne ville vente og se hele den vurdering i sammenhæng, som år 2000-udvalget skulle komme med.

Nu foreligger den, og nu ligger lovforslagene her, og det er jo på baggrund af det ønske, som har været et politisk ønske, at regeringen fremsætter forslag om, hvordan vi kan føre tilsyn med holdingselskaber. Jeg har så også forstået, at der er bred politisk enighed om, at det vil vi gerne lovgive om i Folketinget.

Det, der er usikkerhed om, hvis jeg nu skal sige det på en lidt diplomatisk måde – det er ikke for at polemisere – er: Hvad er det så, der skal til, for at Finanstilsynet kan føre det tilsyn med holdingselskaberne? Det er jo korrekt, at det bl.a. handler om risikovurdering og risiko-profil. Erhvervsudvalget har været på besøg i Finanstilsynet for en tid tilbage, hvor jeg selv deltog, og hvor Finanstilsynet gjorde rede for, at den måde at føre tilsyn på for at sikre, at det netop er ledelsen i det enkelte institut, der har det uomgængelige ansvar, betyder, at Finanstilsynet overgår til at føre et tilsyn efter en risiko-profil.

Det har vi jo ikke diskuteret i Folketingssalen, men det er jo Finanstilsynets arbejde at anlægge en strategi for, hvordan man fører tilsynet effektivt.

I den sammenhæng har det været vurderet, om det ville være rimeligt, eller om det var en uomgængelighed – og jeg udtaler mig stadig væk ikke polemisk, for jeg er parat til at gå ind i en helt åben drøftelse med Erhvervsudvalget – at holdingselskabets ledelse, som der nu skal føres tilsyn med og stilles krav til svarende til andre finansielle institutters krav, og Finanstilsynet skal være i besiddelse af den samme oplysningsmængde for at vurdere risikoprofilen i koncernen som helhed. Eller, for at lave et andet billede, om direktøren for Jyske Bank skal have viden om risikoprofilen i alle Jyske Banks filialer?

Men jeg er helt åben for at diskutere, hvilke redskaber der skal til, for at der kan føres tilsyn med holdingselskabet, og hvilke oplysninger der skal til, for at holdingselskabet kan gøres ansvarligt for den samlede risikoprofil i koncernen. Det er jo det, diskussionen kommer til at dreje sig om.

Fru Pernille Sams brugte formuleringen, at Det Konservative Folkeparti holder med kunderne.

Jeg vil gerne understrege, at al den lovgivning, der ligger på bordet her, er regeringens udspil for at holde med kunderne. Det handler om at undgå det, som hr. Ole M. Nielsen brugte som et eksempel, og hvor hr. Ole M. Nielsen spurgte: Hvad er konsekvenserne, når det går galt med de store selskaber?

Vi har haft en række sager, hvor det er gået galt for store selskaber, og hvor vi jo alle sammen som lovgivere prøver at lære af de erfaringer og finde ud af, hvordan vi indretter lovgivningen, regelsættet, tilsynet, for at forebygge den slags situationer. Det er det, lovforslagene går ud på.

Jeg skal lige igen understrege det, jeg sagde, da jeg ikke kunne bare mig for at bryde ind i de korte bemærkninger til den socialdemokratiske ordfører: Det er helt uomgængeligt vigtigt at understrege, at regeringen ikke vil tillade, at de oplysninger, som vi i givet fald må blive enige om i Folketinget skal kunne gå videre til holdingselskabet, på nogen måde kan flyde rundt i koncernen – for at bruge det udtryk, som er brugt i medierne og af nogle ordførere – og at det ikke er regeringens holdning, at de oplysninger, moderselskabet kommer i besiddelse af, på nogen måde skal kunne bruges eller må bruges til markedsføring eller rådgivning. Jeg er fuldstændig parat til at sætte en paragraf ind i lovforslaget, der gør det klart, hvis det kan hjælpe.

Hr. Ole Sohn brugte udtrykket, at der sker en lempelse af tavshedspligten.

Der sker ikke en lempelse af tavshedspligten. Det understreges, at de medlemmer af holdingselskabet, der får oplysninger, der skal afdække risikoprofilen i selskabet, selvfølgelig er underlagt de samme tavshedsbestemmelser, som de finansielle institutters medarbejdere, der behandler den slags ting.

For holdingselskabet er jo ikke et finansielt institut som sådan, men de oplysninger, som moderselskabet, holdingselskabet, muligvis skal have – nu tager jeg alle mulige bløde forbehold for, at der ikke er truffet nogen beslutning om det – må i givet fald være underlagt den samme tavshedspligt, som de er i de finansielle virksomheder, og det er ikke en lempelse af tavshedspligten.

Så siger hr. Ole Sohn, at interne kreditoplysningsbureauer eller registre – jeg er ikke helt